

Linköping kevät 2013

Matkaraportti

HP

Tekijä: Minea Kankkonen

Sisällys

Ennen vaihtoa.....	2
Matkustaminen vaihtoyliopistoon	3
Asuminen	3
Opiskelu vaihtokohteessa.....	4
Yleisesti elämisestä Linköpingissä.....	6

Ennen vaihtoa

Olin haudutellut ajatusta Ruotsiin lähdöstä ja pidemmän aikaa, mutta kun varsinainen hakuaika alkoi lähestyä, halusin kuitenkin käydä vielä eri vaihtoehdot avoimin mielin läpi. Ajatuksissa kävivät muun muassa Alankomaat ja Norja, mutta lopulta valinta oli minulle melko selvä. Tämä siitä syystä, että olen opiskellut ruotsinkieltä pitkään ja halusin parantaa erityisesti puhetaitojani. Minua kiinnosti myös päästä näkemään ja kokemaan eroavaisuudet ja yhtäläisyydet, joita maittemme välillä on. Maiden sijaan aloinkin vertailla eri kaupunkeja, joihin Ruotsissa oli mahdollisuus lähteä vaihtoon. Ensimmäinen vaihtoehtoni oli juurikin Linköping, toisena Lund. Linköpingin valitsin ensimmäiseksi, sillä sen kurssivaihtoehdot sopivat johtamisen sivuaineeseeni. Lisäksi kaupunki vaikutti sopivan kokoiselta ja erittäin opiskelijaystävälliseltä. Tälle sain vahvistusta luettuani muista maista tulleiden vaihto-opiskelijoiden kokemuksia – lähes kaikki hehkuttivat Linköpingiä loistavana vaihtopaikkana.

Jo ennen kuin sain varmistusta vaihtopaikastani, kirjauduin internetissä Linköpingin Studentbostäderin listoille asunnonhakijaksi. Olin lukenut tästä suosituksen vanhoista matkaraporteista. Sivuston idea on, että jokainen jonotuspäivä antaa asunnonhakijalle yhden pisteen, ja mitä enemmän pisteitä hakijalla on, sitä parempi mahdollisuus hänellä on saada haluamansa asunto. Käytännössä pisteitä ei kuitenkaan ehdi kertyä vaihdon alkuun mennessä niin suuria määriä, että niistä suurta hyötyä olisi. Joihinkin asuntoihin jonotuspisteitä tarvittiin jopa 2000. Joka tapauksessa suosittelen sivustolle kirjautumista heti jos harkitsee Linköpingiin vaihtoon lähtemistä, sillä suurin osa opiskelija-asunnoista tarjoutuu juuri Studentbostäderin kautta. Toinen vaihtoehto saada asunto on yliopiston kautta, kuten minun tapauksessani. Tätä kautta tarjottavat asunnot/huoneet ovat samanlaisia kuin Studentbostäderillä ja ne sijaitsevat jopa samoissa rakennuksissa. Asunto kannattaa vastaanottaa ja maksaa takuuvuokra mahdollisimman nopeasti, näin välttyy suurimmalta stressiltä jo hyvissä ajoin. Jos asunto ei lopulta jostain syystä miellytäkään, voi paikanpäällä hakea vaihtoa toiseen.

Toinen tärkeä asia on muistaa tarkistaa passin voimassaoloaika sekä hankkia tarvittavat vakuutukset. Yliopiston kautta saamani asunto sisälsi automaattisesti kotivakuutuksen, joka lisättiin vuokralaskuun kuukausittain. Yhteensä ne tekivät kuukaudessa 2884 kruunua (noin 335 euroa), josta vakuutuksen osuus oli 57 kruunua (alle seitsemän euroa). Kun

vakuutukset oli hankittu, tarkistin varmuuden vuoksi pankistani, miten minun on yksinkertaisinta ja edullisinta siirtää rahaa Ruotsiin sekä hoitaa muut käytännön raha-asiat. Tämän osalta asiat olivat jo kunnossa, sillä yleisimmät pankki- ja luottokortit toimivat Ruotsissa sekä maksettaessa että rahaa nostaessa aivan kuten Suomessakin. Verkkopankin kautta pystyin hoitamaan kotimaasta tulleet laskut.

Olin etukäteen suunnitellut ottavani puhelinliittymän esimerkiksi prepaid-muotoisena Ruotsista. Soneralta löytyi kuitenkin Sopiva-paketteja (pakko mainostaa), jotka toimivat kaikkien Pohjoismaiden sekä Baltian alueella. Hankinkin liittymät siis jo Suomenpäässä sekä läppäriini että puhelimeeni, mikä osoittautui hyväksi vaihtoehdoksi, sillä pystyin käyttämään internetiä langattomista yhteyksistä riippumatta missä vain.

Matkustaminen vaihtoyliopistoon

Koska Linköping sijaitsee vain reilun parin tunnin ajomatkan päässä Tukholmasta ja koska halusin hamstrata valmiiksi mukaani jo sekä talvi- että kesävaatteet (ja -kengät), printterin, kajarit, astioita ja muuta tavaraa, päätin hoitaa muuton autokyydillä. Matalasesongin aikaan tammikuussa on hyväkin mahdollisuus saada alennuksia Suomi-Ruotsi-välisiltä lautoilta autolla matkustettaessa. Saimme matkan autoineen yhteen suuntaan Helsingistä noin 90 eurolla. Varasin laivamatkan siten, että saavuin Linköpingiin vajaa viikko ennen orientaatiopäivää ja kahta ”virallista” saapumispäivää, jolloin oletin suurimman osan vaihto-opiskelijoista tulevan. Näin toivoin välttäväni ruuhkan avainten haussa ja saavani aikaa asettua aloilleen ennen koulun alkua. Tämä osoittautui hyväksi ratkaisuksi, ehdin hyvin purkaa järkyttävän tavaramääräni ja tutustua ympäristöön.

Asuminen

Kuten edellä kerroin, sain asunnon jo hyvissä ajoin yliopiston kautta, joten säästyin sen hankinnassa suuremmalta stressiltä. Saavuttuani Linköpingiin sain yliopistolta suoraan avaimet ja kartan tulevaan sijaiskotiini. Tammikuussa saapuville vaihtareille löytyy useimmiten asunto Studentbostäderin tai yliopiston kautta, jolloin yleisin asumismuoto on kahdeksan hengen korridor-solu. Syyskuussa tilanne on kuitenkin huomattavasti vaikeampi ja useat joutuvat olemaan jopa ”kodittomina” ensimmäiset kuukautensa

nukkuen esimerkiksi jonkun sohvalla. Monet syyskuussa tulleet vaihtarikaverini vaihtoivatkin tammi-helmikuussa asuntoa kun asuntotilanne Studentbostäderillä oli syyslukukaudesta helpottunut.

Korridorissa jokaisella on oma noin 20 neliön huone sekä wc ja suihku, lisäksi on yhteinen keittiö ja oleskelutila. Tämä oli myös oma asuinmuotoni. Korridorini, kuten lähes kaikkien muidenkin korridorit, sijaitsi Rydissä. Ryd on pieni opiskelija- ja maahanmuuttovoittoinen ”lähiö” noin kilometrin päässä yliopistolta. Sen keskus on Ryd Centrum, jossa on tupakkakauppa (jossa maksetaan muun muassa vuokra ja muut Ruotsista tulleet laskut), ruokakauppa, pari ravintolaa, konditoria, apteekki ja kampaamo.

Opiskelu vaihtokohteessa

Opiskelu Linköpingin yliopistossa poikkesi jonkin verran opiskelusta Lappeenrannassa. Itse opiskelin Faculty of Arts and Sciences -tiedekunnan alaisuudessa johtamisen kursseja, joista jokainen oli mitoitettu 7,5 ECTS -laajuiseksi. Toisaalta valittavina oli myös kursseja, jotka olivat laajuudeltaan 15 ECTS, ja jotka kestivät käytännössä koko kevätlukukauden. Nämä kurssit olivat ns. ”part-time”-kursseja, joissa luentoja oli huomattavasti 7,5 opintopisteen ”full-time”-kursseja harvemmin. Alun perin tarkoitukseni oli ottaa kolme johtamisen kurssia, mutta terveysongelmista johtuen, jouduin jättämään niistä viimeisen pois. Tämä määrä olisi kuitenkin mielestäni ollut todella kohtuullinen, kaksi kurssia tuntui todella vähältä. Näiden lisäksi opiskelin ruotsin kielikurssin, jossa valittavina oli neljä eri tasoa taidoista riippuen.

Process View on Management - Strategy and Internationalisation from a Scandinavian Perspective, 7,5 ECTS:

Ensimmäinen kurssini käsitteli pohjoismaalaisten yritysten (käytännössä ruotsalaisten yritysten) kansainvälistymistä ja sen strategioita. Koska kurssi kesti vain reilun kuukauden, tarkoitti se tiukkaa tahtia opiskelun suhteen. Ruotsissa tehdään lähes kaikki työt ryhmissä ja niin oli tälläkin kurssilla. Viikko piti sisällään yleensä pari luentoa (joskus vierailijaluentoja) sekä workshopin ja/tai seminaarin. Oli hieman stressaavaa, että kurssilla

tehtävien case-töiden ryhmät vaihtuivat viikoittain. Näin ollen oli haastavaa saada hyvää ryhmähenkeä ja yhteistyötä ylle parin päivän aikana.

Ryhmätöissä työskentelimme yleensä pari kertaa yhdessä ja jaoinme vastuualueita töiden suhteen. Caset perustuivat luennoilla ja annetuissa artikkeleissa esitettyihin kansainvälistymisen teorioihin ja case-yritykset valittiin annetuista ruotsalaisista yrityksistä. Ryhmätöitä palautettiin ennen viikon lopulla pidettävää seminaaria, jossa jokainen ryhmä perinteiseen tapaan esitti Power Point -kalvojen avulla oman esityksensä (10-15min). Seminaarit saattoivat myös olla koostettu niin, että jokaisesta ryhmästä poimittiin yksi henkilö uuteen ryhmään esittelemään oman ryhmänsä tuotoksia ja ajatuksia.

Opetuksen taso ja vaativuus oli melko lailla vastaavanlaista kuin mihin kotiyliopistossa olen tottunut. Erona tosin oli juurikin aikataulu ja se, että koko kuukauden töitä tehtiin vain yhden kurssin osalta. Lopuksi oli vielä koe, joka tällä kurssilla oli melko helppo. Käsittääkseni kaikki läpäisivät sen ensimmäisellä yrittämällä. Pääpaino arvioinnissa oli kuitenkin viikottaisissa case-töissä ja seminaareissa.

Leadership and Culture, 7,5 ECTS:

Nimensä mukaisesti toinen valitsemani kurssi käsitteli johtamista ja kulttuuria. Myös tällä kurssilla avainasemassa olivat ryhmätöitä, jotka pohjautuivat johonkin annettuun artikkeliin ja siihen liittyviin kysymyksiin. Vastauksissa tuli hyödyntää kurssimateriaaliksi annettua artikkelilistaa sekä luentokalvojen teorioita. Toisin kuin edellisellä kurssilla, tällä kurssilla pääpaino ei ollut vain ruotsalaisissa yrityksissä, vaan caset käsittelivät kansainvälisiä mielenkiintoisia henkilöitä, yrityksiä ja niiden tarinoita. Toisissa töissä tarkasteltiin enemmän kulttuuria, toisissa johtajuutta, mutta pitkälti kyse oli näiden suhteesta. Caset olivat mielenkiintoisia, mutta kuten aiemmalla kurssilla, niihin ei ollut hirveästi aikaa perehtyä ja käytännössä joka viikko ryhmällemme tuli kiire saada tekstit ja esitykset kasaan.

Tämä kurssi oli selvästi todella paljon haastavampi ja aikaa vievämpi kuin ensimmäinen. Kolmen ryhmätöiden lisäksi meidän tuli tehdä vielä laaja parityö, joka pohjautui annetusta kirjallisuudesta valittuun kirjaan. Jotkut kirjoista olivat jopa tuhatsivuisia. Lopuksi oli vielä luentokalvoihin, kurssikirjaan ja artikkelilistaan perustuva koe. Myös tämä oli huomattavasti aiempaa kurssia haastavampi ja kysymykset olivat todella yksityiskohtaisia. Onneksi

jaoimme kuitenkin muiden opiskelijoiden kesken muistiinpanoja ja tiivistelmiä artikkeleista ja kirjan kappaleista, joten läpipääsy ei lopulta ollut aivan mahdotonta. Joka tapauksessa, tämä kurssi vaati paljon työtä ja pitkää pinnaa.

Näiden kahden kurssin lisäksi minun oli vielä tarkoitus ottaa kurssi Managing Organizational Change, mutta koska jouduin selkävaivojen vuoksi sairaalaan, en päässyt ensimmäisille pakollisille luennoille. Tiiviin etenemistahdin vuoksi päätin jättää kurssin kesken, mikä jälkikäteen (ja parannuttuani) harmitti melko lailla.

Swedish for Foreign Students, level B1:2, 7,5 ECTS:

Halusin luonnollisesti Ruotsiin tultuani opiskella myös ruotsia ja helpottaa näin kynnystä jutella paikallisten opiskelijoiden kanssa. Koska olen lukenut ruotsia Suomessa useamman vuoden ajan, otin neljästä tasosta haastavimman toiveena kehittää kielitaitoani entisestään. Kurssi oli "part-time"-tyyppinen, joten opetusta oli joka viikko yhden luennon verran. Osalla näistä luennoista oli pakollinen läsnäolovaatimus, jolloin pidettiin pieniä "kokeita" joko kirjoittamalla jostain tietystä aiheesta lyhyt teksti tai suullisesti keskustelemalla pienissä ryhmissä. Lopuksi oli vielä suullinen koe, joka tehtiin niin ikään pienryhmissä. Opettaja arpoi kullekin muutaman kysymyksen liittyen kurssilla opiskeltuihin aihealueisiin. Tämän jälkeen opiskelija vastasi vapaamuotoisesti kysymyksiin kymmenen minuutin ajan ja opettaja nauhoitti vastaukset. Kurssi päättyi kirjalliseen tenttiin, joka oli melko perinteinen kielenkoe sisältäen luetunymmärtämistä, kielioppia, sanastoa ja niin edelleen.

Yleisesti elämisestä Linköpingissä

Linköping on melko perinteisenoloinen ruotsalainen kaupunki, jossa toki opiskelijat ja opiskelijaelämä on vahvasti esillä. Yliopisto ja sen vierellä sijaitsevat Lambohovin ja erityisesti Rydin opiskelijavaltaiset alueet sijaitsevat muutaman kilometrin päässä keskustasta (kuitenkin huomattavasti lähempänä kuin LUT Lappeenrannan keskustasta). Matka Rydistä keskustaan taittuu kymmenessä minuutissa pyöräillen, joka olikin yleisin opiskelijoiden suosima matkustusmuoto. Edullisia käytettyjä pyöriä myydään Linköpingissä

paljon ja suosittelenkin ostamaan sellaisen heti vaihdon alussa. Ilmankin toki pärjää, bussit kulkevat kymmenen minuutin välein Rydin ja keskustan väliä.

Usealle ulkomaalaiselle opiskelijalle tuli järkytyksenä ruotsin hintataso (joka siis on suunnilleen Suomen tasoa). Koska myös ruoka on suhteellisen kallista, teki moni opiskelija kerran pari viikossa bussiretken muutaman kilometrin päässä sijaitsevaan Tornbyn keskukseen, jossa on isompia, edullisempia marketteja. Näistä pystyi hyvin ostamaan useamman päivän ruoat ja tarjouksia seuraamalla säästämään hieman ruokakustannuksissa. Myös alkoholilainsäädäntö järkytti (ja myös nauratti) monia etelästä tulleita – Ruotsin kaupoissa kun ei myydä yli 3,5 % alkoholia sisältäviä juomia. Itse olin hamstrannut ensimmäisten viikkojen rientoihin laivalta virvokkeita, mutta muuten kaikki juomat oluista ja siidereistä väkevämpiin litkuihin oli hankittava kaupungin kahdesta Systembolagetista. Muutaman kerran oli perjantai- ja lauantai-iltapäivänä keskustan Systembolagetin edessä parin sadan metrin jono ja järjestysmies päästämässä ihmisiä sisään, kun koko kaupungin asukkaat pakkautuivat hankkimaan viikonlopun viinejäänsä.

Yöelämä keskittyi lähinnä Rydissä sijaitsevaan HG:seen (Ryds Herrgård), sekä keskustassa opiskelijapainotteisiin Plataån ja NH:hon (Nationernas Hus). Opiskelijoiden ylläpitämä HG järjesti joka tiistai International Night:in, jolloin talon täytti lähinnä juuri kansainväliset vaihto-opiskelijat. Ryds Herrgårdissa järjestettiin myös erilaisia ESN:n tapahtumia ja teemailtoja. Tanssilattia-/baaripuolen lisäksi sen alakerrassa on kahvilatyypisempi pubi, jossa on mahdollisuus myös ruokailla. Myös keskustan NH on opiskelijajärjestövetoinen ja sielläkin on biletyksen lisäksi mahdollisuus ruokailla. Keskustan Platå sen sijaan on melko perinteinen yökerho. Näiden lisäksi kaupungissa on eritasoisia, -tyylisiä ja hintaisia juhlimispaikkoja ja joitain on myös mahdollisuus vuokrata omaan käyttöön. Perinteisesti vaihto-opiskelijoiden kanssa iltaa viettäessä kokoonnuimme ensin jonkun korridorin etkoilemaan, mistä myöhemmin lähdimme joko HG:hen tai bussilla keskustaan.

Ruotsalaiset tekivät heti orientaatiopäivänä selväksi, että heille tärkeä instituutio on ”fika”. Tämä piti käytännössä sisällään kahittelun ja leivonnaisten syömisen kavereiden, tuttujen tai muiden seurassa. Vaihto-opiskelijat innostuivat tästä traditiosta sen verran paljon, että lähes joka ilta oli jollakin omassa korridorissaan puoliavoin ”fika”, jonne jokainen sai tuoda pientä keksiä, leivosta tai muuta purtavaa. Välillä juotiin kahvia/teetä, mutta välillä näiden sijaan fikattiin mietoja oluita tai siidereitä. Järjestimme myös nyyttäriyyllisiä tacoiltoja ja

muutaman kerran pääsin maistamaan esimerkiksi perinteistä belgialaista ruokaa. Kun ilmat lämpenivät, tacoillat vaihtuivat bbq-nyyttäreihin, joissa grillailimme yhteisillä ulkogrilleilla sään salliessa.

Vaihto-opiskelijoiden keskuudessa suosittuja reissuja kaupungin ulkopuolelle olivat matkat Kiirunaan katsomaan revontulia, uimaan avannossa, ajamaan rekikoirilla jne., sekä matkat Osloon ja Köpenhaminaan. Samoin jättimäinen pohjoismainen opiskelijaristeily SeaBattle myytiin loppuun alta aikayksikön. Monet myös tekivät muutaman päivän risteilyjä, jotka kiersivät Tallinnan, Helsingin ja Pietarin kautta takaisin Tukhomaan. Itse olin melkoinen tylsimys reissujen suhteen, johtuen niin rahatilanteesta kuin siitäkin, että kaikki kohteet olivat minulle ennestään tuttuja. Ystävystyin kuitenkin belgialaisen tytön kanssa, jonka kanssa teimme muutaman yön reissun hänen kotikaupunkiinsa lähelle Brysseliä. Pääsin näkemään aitoa belgialaista elämää, mikä oli erittäin erityinen kokemus.

Yksiöasumiseen tottuneena jännitin etukäteen korridor-asumista. Kämppeiksikseni sattuivat kaksi ruotsalaista tyttöä, kolme poikaa sekä espanjalainen ja ranskalainen poika. Ruotsalaiset eivät juurikaan osoittaneet kiinnostusta tutustua meihin vaihtareihin, mutta onnekseni ranskalainen ja espanjalainen olivat oikein mukavia ja tulinkin heidän kanssaan hyvin toimeen. Oikeastaan ainoaksi haasteeksi tuli keittiön siivous, josta lopulta kukaan ei tuntunut olevan vastuussa. Tämä aiheutti selkeää närkästystä asukkaiden välillä (kuten kiukkuisia lappuja ympäri yhteisiä tiloja), mutta näkyviltä konflikteilta vältyttiin.

Kaiken kaikkiaan suosittelen Linköpingiä vaihtopaikkana, mikäli on kiinnostusta tutustua pienempään ruotsalaiseen kaupunkiin, jossa opiskelijat on hyvin huomioitu ja opetuksen taso on laadukasta. Vierestä seuranneena en kuitenkaan voi suositella lähtemään vaihtoon syyslukukaudeksi, mikäli asunnon saamisesta ei ole 100 prosenttista varmuutta. Tuolloin nimittäin jopa osa ruotsalaisista opiskelijoistakin on vailla asuntoa ja luonnollisesti asunnottomuus voi pilata koko alkuvaihdon. Lisäksi kannattaa muistaa, että Linköping on suhteellisen pieni kaupunki ja Ruotsi maana hyvin suomenkaltainen, joten ainakin itselleni puoli vuotta tässä vaihtokohteessa oli erittäin sopiva aika. Kokonaista vuotta lähtisin ehkä viettämään jonnekin hieman vieraamman kulttuurin ja ympäristön maahan.